

Asia C-124/97

**Markku Juhani Läärä ym.
vastaan
kihlakunnansyyttäjä (Jyväskylä) ja
Suomen valtio**

(Vaasan hovioikeuden (Suomi) esittämä ennakkoratkaisupyyntö)

Palvelujen tarjoamisen vapaus — Yksinoikeus toiminnan harjoittamiseen —
Raha-automaatit

Julkisasiamies A. La Pergolan ratkaisuehdotus 4.3.1999	I-6069
Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 21.9.1999.	I-6104

Tuomion tiivistelmä

Palvelujen tarjoamisen vapaus — Rajoitukset — Kansallinen lainsäädäntö, jossa julkisoikeudelliselle toimielimelle annetaan yksinoikeus raha-automaattitoiminnan harjoittamiseen — Perusteltavuus — Kuluttajansuoja ja yhteiskuntajärjestyksen turvaaminen (EY:n perustamissopimuksen 59 artikla (josta on muutettuna tullut EY 49 artikla))

Kansallista lainsäädäntöä, jossa yhdelle ainoalle julkiselle toimielimelle annetaan yksinoikeuksia raha-automaattitoiminnan harjoittamiseen kyseisen jäsenvaltion alueella ja jolla näin ollen suoraan tai välillisesti estetään muihin jäsenvaltioihin sijoitautuneita elinkeinonharjoittajia itse tarjoamasta raha-automaatteja maksua vastaan yleisön käytettäväksi, on pidettävä palvelujen tarjoamisen vapauden rajoituksena, vaikka tätä lainsäädäntöä sovelletaankin erotuksetta.

Koska kyseinen lainsäädäntö ei kuitenkaan ole kansalaisuuden perusteella syrjivä, se voi olla perusteltua kuluttajansuojaan ja yhteiskuntajärjestyksen turvaamiseen liittyvistä syistä. Vaikka kyseisessä lainsäädännössä ei kielletä raha-automaattien käyttöä vaan annetaan oikeus raha-auto-

maattitoiminnan harjoittamiseen tätä varten luvan saaneelle julkiselle toimielimelle, sen määrittäminen, minkä laajuista suojaa jäsenvaltio haluaa alueellaan antaa arpaisten ja muiden rahapeliin osalta, on osa jäsenvaltioiden harkintavaltaa. Kullekin jäsenvaltiolle kuuluu nimittäin sen määrittäminen, onko tavoiteltuun päämäärään nähden tarpeellista, että tällainen toiminta kielletään kokonaan tai osittain, vai onko tätä toimintaa ainoastaan rajoitettava ja säädettävä tarpeellisista, enemmän tai vähemmän tiukoista valvontajärjestelyistä toiminnan valvomiseksi. Näin ollen sillä seikalla, että tietty jäsenvaltio on ottanut käyttöön erilaisen suojajärjestelmän kuin jokin toinen jäsenvaltio, ei ole merkitystä arvioitaessa tällä alalla tehtyjen päätösten välttämättömyyttä ja oikeasuhtaisuutta. Näitä on arvioitava ottaen ainoastaan huomioon kyseisen jäsenvaltion tavoittelemat päämäärät ja se suojan taso, jonka tämä jäsenvaltio haluaa turvata.